

Technika i technologia

- Alejki i uliczki dojazdowe wykonane są z kostki kamiennej granitowej - kwadratowej, prostokątnej i prawdopodobnie najstarszej nie obrobionej o obłych i nieforemnych kształtach. O różnej barwie. Wątek nieregularny, układany w różnych okresach powojennych.
- chodniki, wykonane z drobnej kwadratowej kostki granitowej, szarej i płomieniowanej.
- liczne naprawy i wymiany współczesne, wzdłuż budynków wykonane zostały z płyt betonowych, betonowych krawężników, asfaltu i cementu.

Stan zachowania

Nawierzchnia wokół budynku jest pozapadana w wielu miejscach, gdzie gromadzi się woda, nie ma koryt i rynsztoków wyprofilowanych we właściwym kierunku. Brak nawierzchni w wielu fragmentach, generalnie panuje duży nieład. Kostka granitowa zalana miejscowo płynnym asfaltem, mającym na celu wyrównanie powierzchni, żeby nie gromadziła się woda opadowa. Przy wejściach do budynków ułożone zostały krótkie odcinki podjazdów i chodniki dla pieszych, wyłożone polbrukiem i kostką betonową. Z pod wielu łat asfaltowych uwidacznia się pierwotna przedwojenna drobna kostka. Brak miejsc parkingowych i duże fragmenty nieużytków.

Inwentaryzacja fotograficzna stanu nawierzchni przed remontem

Uzupełnienia nawierzchni
cementowe i asfaltowe

Nawierzchni żwirowa

Dwa różne wątki kamienne

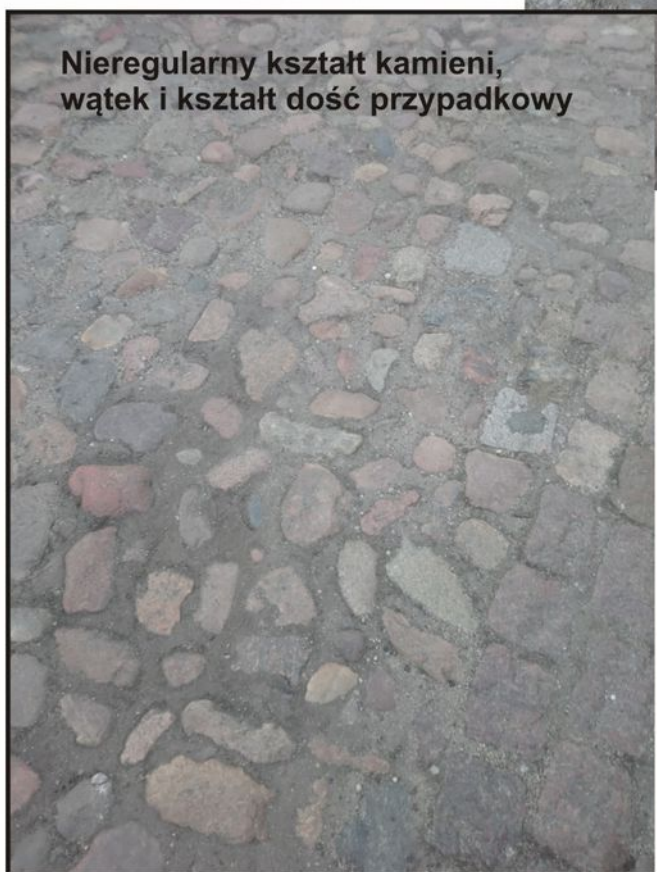
Inwentaryzacja fotograficzna stanu nawierzchni przed remontem

Wielokrotnie przekładana i uzupełniania nawierzchnia kamieniami granitowymi o różnej wielkości i formie

Zaplamienia kostki asfaltem

Nieregularny kształt kamieni, wątek i kształt dość przypadkowy

Polbruk przy wyjściu z budynku, oddzielony granitowym krawężnikiem od kostki brukowej

Inwentaryzacja fotograficzna stanu nawierzchni przed remontem

Zachodnia część placu przy budynku

Polbruk współczesny

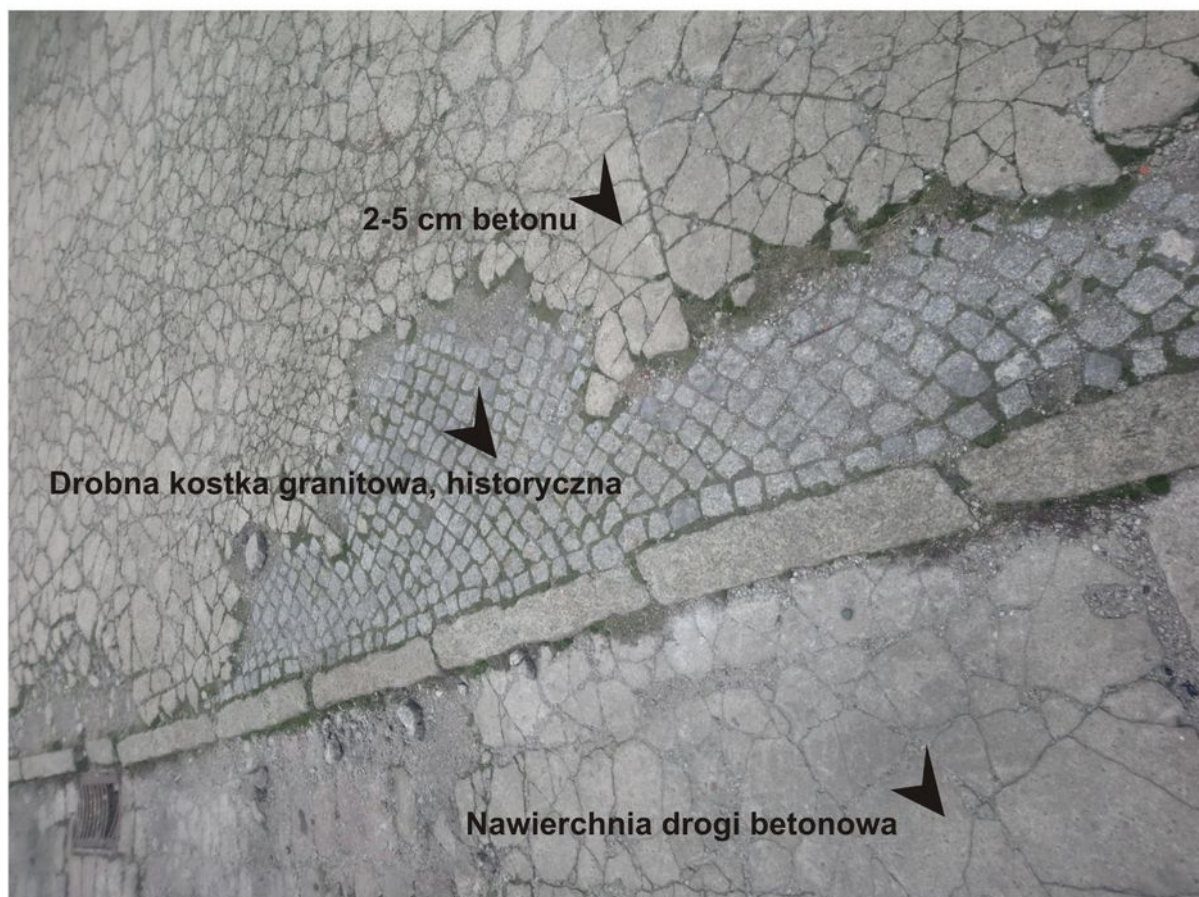
Część placu najbardziej zmieniony i zniszczony

90 % kostki granitowej pokryte
asfaltem i częściowo
zalane betonem

Inwentaryzacja fotograficzna stanu nawierzchni przed remontem

Inwentaryzacja fotograficzna stanu nawierzchni przed remontem

Betonowe płyty chodnikowe wokół budynku, wypełnione drobną kostką granitową

Program prac konserwatorskich

1. Zagospodarowanie terenu wykonać zgodnie z projektem architektury.
2. Remont nawierzchni winien być poprzedzony wcześniejszym wykonaniem prac polegających na robotach związanych z realizacją infrastruktury np. oświetlenia, prace kanalizacyjne itp. Prace budowlane przy nawierzchniach należy rozpocząć od rozbiórki istniejących nawierzchni betonowych, wykonaniem prac ziemnych (korytowanie, profilowanie) ustawieniem krawężników w wykonanym korycie, jeśli jest taka potrzeba, zastosowaniem dylatacji w obrębie budynku oraz co 10-15 m na powierzchni placu. Po robotach przygotowawczych należy wykonać pełną konstrukcję nawierzchni drogi oraz chodników według projektu branży drogowej. Ukształtować właściwie osie nawierzchni (spadki) i wykonać odprowadzenie wód gruntowych.
3. Proces usuwania zielonych nawarstwień biologicznych i innych pozostałości organicznych z wodoodpornych powierzchni mineralnych jak i naturalnych oraz zwalczania organizmów barwiących kamień typu glony i porosty prace konserwatorskie należy wykonać środkiem zawierającym estry metylowe hydrobenzoesu w etanolu lub czwartorzędowe sole amonowe również w etanolu, np. Lechinicyda 246 1% w etanolu, lub Aseptina M w etanolu, lub Sterinol 10% w wodzie, o odczynie od 7pH do 8pH (w temperaturze 20 stopni Celsjusza), metoda natrysku lub pędzlowania. Po wysuszeniu, mechanicznie oczyścić powierzchnię drewna miękkimi szczotkami w celu usunięcia pozostałości po grzybach i glonach.
4. W miarę możliwości odzyskać kostkę granitową, przez doczyszczanie jej nawierzchni z zabrudzeń asfaltowych i cementowych. Jeżeli plamy asfaltowe nie da się usunąć, należy spróbować ociosać kamień i usunąć nawarstwienia mechanicznie lub przewrócić kostkę odwrotnie i przełożyć ją na nowo. Jeżeli obie powierzchnie będą znacznie zniszczone należy wymienić je na nowe wielkością dobraną do pozostałych.

Zalecenia

Zarówno ścieżki, jak i podjazdy są narażone na częste zabrudzenia. Zamiatanie i oczyszczanie ich za pomocą ogrodowego odkurzacza pozwala jedynie pozbyć się nieprzywierających zanieczyszczeń. Zacieki, błoto, ślady po substancjach chemicznych lub mikroorganizmy wymagają innych metod konserwacji.

Biały osad na powierzchni kostki betonowej świadczy o naturalnym wytrącaniu się związków soli z wapna. Mogą one samoistnie zniknąć po trzech latach od ułożenia. Można przyspieszyć ten proces dzięki regularnemu myciu podjazdu myjką ciśnieniową. Silny strumień ułatwi też usunięcie mchów często osadzających się w szczelinach między kostkami. Silniejsze zabrudzenia można spróbować zlikwidować szczotką ryżową i wodą z detergentem lub specjalistycznym środkiem do czyszczenia nawierzchni kamiennej. Mogą one być przeznaczone do usuwania plam z oleju. Oporne na czyszczenie ślady można usunąć metodą piaskowania lub szlifowania. Po oczyszczeniu dobrze jest zaimpregnować trakt środkiem specjalistycznym hydrofobowym (naturalny kamień nie wymaga impregnacji). Oprócz zapobiegania wnikania brudu, wzmacniają one odporność kostki na ścierania, mróz i naloty tworzone przez mikroorganizmy. Mogą one być bezbarwne lub w kolorze pogłębiającym efekt estetyczny kostki. Niektóre mają również cechy nablyszczające. Nakłada się je wałkiem, pędzlem lub metodą natryskową. Po impregnacji następne czyszczenie będzie dużo łatwiejsze. Zabieg ten wystarczy na pięć lat. Najmniej problemów jest z nawierzchnią wyłożoną granitem i bazaltem, ponieważ nie chłoną one brudu. Wystarczy je zamieść lub oczyścić myjką ciśnieniową. Za to między elementami kamiennymi często rozwijają się organizmy lub rosną chwasty. Drobne usunie silne ciśnienie wody, większe trzeba wypielić. Można też zastosować środek chemiczny przeciwko chwastom.

Autor:

Ilona Nałęcka - Czerniawska